

פניו את המתרחש בתוכו, העלה רק חרס. פניו היו קפואות. במשך יותר משלוש שעות, במושב הפתיחה של הוועידה ש' נערך בבנייני-האומה בירושלים ישב שמ' עין פרס על מושבו כמו מומיה. הוא סיגל לעצמו צורת ישיבה מיוחדת, המתאימה כנראה, לתדמית של מנהיג לאומי רציני ואחראי. הוא שילב את שתי כפות ידיו מתחת לסנטרו, השעין את הסנטר עליהם ובפזוזה רבת-ישיבות זו קפא על מקומו ללא תזוזה.

צופי הטלוויזיה לא יכלו לעקוב אחרי תנוחה מגוחכת זו, כיוון שבאותו יום שבתו השידורים. מישוה באולם העיר, דרך הלצה, כי הכל היה מתוכנן מראש. שמעון פרס, בתקופה הקצרה בה כיהן כ' שר-ההסברה, מינה את איש-אמונו יצחק לבני כמנכ"ל רשות-השידור וזה דאג לכך שהשידורים יושבתו דווקא ברגע בו התקרב המתח לשלב השיא שלו. אבל הצופים באולם לא יכלו שלא לר' אות כיצד מתאמץ פרס בכל כוחו להציג הצגה של איש שלי, רגוע, המפזר מעת לעת חיוכים מלאכותיים ועוטה על פניו מסכה שלא חסגיר אותו לעולם.

כאשר ניסה אחד השרים, שישובו לידו על שולחן-הנשיאות, לדבר אליו ולדוכב אותו, היה פרס מפנה את ראשו לרגע. הצלמים, שהמתינו לשניה הזאת כדי ש' יוכלו לצלם תמונות של פרס השונות מהתמונה השיגרתית שכפה עליהם, מיהרו לכוון אליו את מצלמותיהם. אבל לשווא. פרס רק הרגיש שעדשות המצלמות ממור' קדות עליו ומיד חזר לתנוחה הבסיסית של הסנטר-על-כפות-הידיים-המשולבות. יצחק רבין לא הסתיר את התרגשותו, כבר בערב הפתיחה. כשעמד לנאום מאחרי הדוכן הוא קרא דברים מהכתב. למרות זאת, מעד וטעה מיספר פעמים. אולם מ' עבר לצורת הנאום שלו העידה על התרגי (המשך בעמוד 25)

יכול היה לעשות זאת עם עצמו, בחדרי חדרים. כל אחד מהם נאלץ, "לשחק אותה" אל מול פני האומה. ובקרב הזה היתה ידו של יצחק רבין על העליונה באופן מוחץ וברור יותר מאשר בקרב על הבכורה במיפלה.

סנטר על

כפות ידיים

שמעון פרס עטה מסכה מהרגע הראשון בו עלה אל במת הוועידה. הוא עשה מאמץ עליון להסתיר את כל מה שמתחולל בקירבו. כל מי שעקב אחריו מקרוב, וניסה ללמוד על פי הבעות

ורגע אחרי הניצחון

שנל יצחק רבין

בולע גבינה כדי לשיבור את דעבונו, מליים פניו בידיו באולם הוועידה